

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 671

Χαλκίδα, 29 Μαΐου 2020

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 117^Η
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ,
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Πρός
Τόν Ιερό Κλήρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ἰστιαίας καί Βορείων Σποράδων.

Ἀγαπητοί μου πατέρες καί χριστιανοί μου εὐλογημένοι,

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε καί ἐνδυναμοῦσθε ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ.

Ἐπικοινωνῶ μαζί σας, προκειμένου νά μοιραστῶ μαζί σας κάποιες σκέψεις καί νά θυμίσω στήν ἀγάπη σας τίς προϋποθέσεις συμμετοχῆς μας στήν θεία λατρεία καί ἰδίως στήν Θεία Κοινωνία, μιᾶς καί στίς μέρες μας πολὺς ἐγένετο ὁ λόγος περί τούτων καί ἐνδεχομένως νά ἔχει προκύψει ζάλη, σύγχυση ἢ καί λογισμὸς ἀμφιβολίας.

Ἡ Ἐκκλησία μας, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἀνέκαθεν καλεῖ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους στοὺς κόλπους Τῆς καί θέλει «πάντας σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν». Ἐν τούτοις, ὅμως, οὐδένα ἐκβιάζει νά γίνῃ ἢ νά συνεχίσει νά εἶναι μέλος Τῆς, σεβομένη, κατὰ τό πρότυπο τοῦ Ἰδρυτοῦ Τῆς, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν ἐλευθερία τοῦ καθενός! Καί μὴ λησμονοῦμε ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι τό ἀνεκτίμητο προικῶ δῶρο τοῦ Θεοῦ στό πλάσμα Του, τόν ἄνθρωπο. Ἡ διαχείριση τῆς ἐλευθερίας, ὡστόσο, ἀπαιτεῖ φωτεινό νοῦ, σύνεση, ὑπευθυνότητα, σεβασμό, καί ἀγάπη. Αὐτό τό θεῖο δῶρο διαχρονικά γίνεταί στόχος τοῦ διαβόλου, ὁ

ὁποῖος ἐπιβουλεύεται τόν ἄνθρωπο καί ἐπιθυμεῖ νά τόν ὑποτάξει τυραννικά κάτω ἀπό τήν ἐξουσία του, μέ δελεαστικές γήϊνες, προσωρινές ὅμως, ἀντιπροσέχεις. Στόχος γίνεται ἡ ἐλευθερία καί ἀπό ὅσους ὀνειρεύονται νά κυριαρχήσουν ἐπί πᾶν τό πρόσωπον τῆς γῆς, μέ σύγχρονα ὄπλα καί μέσα τήν τρομοκρατία καί τήν προπαγάνδα.

Ὅποιος ἀνήκει στήν Ἐκκλησία, δηλαδή στό Χριστό καί θέλει νά μένει ἐλεύθερος, ὀφείλει νά ἀγωνίζεται νά τηρεῖ στήν καθημερινότητά του τίς δύο μεγάλες ἐντολές: Νά ἀγαπᾶ ἐξ ὅλης του τῆς καρδίας τόν Θεό, συνεπῶς νά τόν θυμᾶται διαρκῶς καί νά βαδίζει σύμφωνα μέ τίς ἐντολές Του καί νά ἀγαπᾶ καί τόν συνάνθρωπό του, μέ λόγια καί μέ ἔργα, ὅπως τόν ἑαυτό του (Λουκ. 10, 27).

Ὁ χριστιανός διδάσκεται νά σέβεται τούς πάντες καί νά προσεύχεται ὑπέρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας. Μέ ταπείνωση καί διάκριση καί ἀγάπη ὁμολογεῖ Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα. Ὡστόσο, δέν εὐρίσκει πάντοτε κατανόηση καί ἀνταπόκριση. Ἀκόμη καί ὅσοι κόπτονται, μᾶλλον ἐπιφανειακά καί ὄχι ἀληθινά, γιά τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τόν δῆθεν σεβασμό τῶν διαφορετικῶν ἐπιλογῶν, συχνά, ἴσως καί ἀπροκάλυπτα, δέν ἀναγνωρίζουν στούς πιστούς τῆς Ἐκκλησίας τό δικαίωμα νά πιστεύουν, νά ἐκδηλώνουν τήν πίστη τους καί νά ὁμιλοῦν περί τῆς ἐλπίδος τους, ἐνῶ δέν διστάζουν καί νά τούς περιφρονοῦν καί νά τούς χλευάζουν. Ὅσοι εἴμαστε τοῦ Χριστοῦ, γνωρίζουμε πῶς πρέπει νά σηκώνουμε τό βάρος τοῦ ὀνειδισμοῦ καί νά σταυρώνουμε ἐκουσίως τούς ἑαυτούς μας, δίχως νά λησμονοῦμε ποτέ ὅτι «τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα τούς σοφοὺς καταισχύνῃ, καί τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά» (Α' Κοριν. 1, 27).

Στήν Ἐκκλησία ἀσκούμεθα στό ἄθλημα τῆς ἀγάπης, πού εἶναι τό ὑψηλότερο ἀγώνισμα. Καί τοῦτες τίς ἡμέρες τίς χαλεπές τῆς πανδημίας, ἡ πρός τόν πλησίον ἀγάπη μᾶλλον περιορίστηκε σέ πολύ στενά ὄρια καί σέ συγκεκριμένους τρόπους ἔκφρασης. Τῆς ἀπομονώσεως καί ἀπομακρύνσεώς μας ἀπό τούς ἄλλους. Ἔτσι, ὁ φόβος ἐπεκτάθηκε πιθανόν ἀνεξέλεγκτα καί κατέλαβε ἐδάφη τῆς ψυχῆς πού δέν τοῦ ἀνήκουν.

Ἀσφαλῶς καί δέν ὑποτιμοῦμε τόν κίνδυνο τῆς ἀσθενείας, ὀφείλουμε μάλιστα νά τιμοῦμε τούς ἰατροὺς καί νά προστατεύουμε τήν υἰγεία ἑαυτῶν καί ἀλλήλων! Καί ἀποδείξαμε περίτρανα, ὅτι τηροῦμε τό καθῆκον μας. Ἀκούσαμε καί ὑπακούσαμε καί συνεχίζουμε νά ἐφαρμόζουμε σχολαστικά τίς ὑποδείξεις, τίς προτροπές τῶν εἰδικῶν καί τὰ μέτρα τῶν Κυβερνώντων. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νά σκεφθοῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ἐκτός ἀπό τήν ἀγάπη ἐκείνη πού ἐκδηλώνεται μέ αὐτήν τήν μορφή καί τόν τυπικό τρόπο, ὁ ὁποῖος εἶναι δυνατόν νά ὀδηγήσει σέ ἀκοινωνησία, ἀφοῦ, κατά τήν ὁμολογία τῶν ἴδιων τῶν ὑπευθύνων,

φθάνει και σέ σημείο να αφήνει τον προσβληθέντα από τον ίο βαριά άρρωστο να πεθάνει στην μοναξιά του, μέ μόνο δικαίωμα, άν μπορεί και αυτό να τό έξασκήσει, να στείλει ένα ηλεκτρονικό μήνυμα στους δικούς του, προβάλλει και άλλο ήθος, άλλο τρόπο ζωής. Ποιόν; Έκείνο πού έζησαν και ζούν οί άγιοι πατέρες μας, μά και άλλοι άληθινοί χριστιανοί και άνθρωποι μέ άληθινή κοινωνική ευαισθησία, οί όποιοι προσωπικά υπηρετούσαν και υπηρετούν ασθενείς μέ βαρέα και μεταδοτικά και θανατηφόρα νοσήματα, εκθέτοντας τον έαυτό τους σέ κίνδυνο πραγματικό. Άλλοι, στην εποχή τής δουλείας, πουλούσαν ως σκλάβο τον έαυτό τους για να έλευθερώσουν συνανθρώπους τους (όχι πάντα όμοπίστους). Αυτό είναι τό μεγαλειό τής αγάπης! Πράγματι «κραταιά ως θάνατος αγάπη»!(Ασ. Ασ. 8, 6). «Μείζονα ταύτης τής αγάπης ουδείς έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θη ύπερ των φίλων αυτού»!!! (Ιωάν. 15, 13).

Και ενω ή Έκκλησία θέτει ενώπιόν μας όλες τις επιλογές, για να διαλέξουμε υπεύθυνα και ελεύθερα όποια επιθυμούμε, ανάλογα μέ τό βαθμό τής πίστεως και τής αγάπης μας, ό εκτός ή μακράν Της εύρισκόμενος κόσμος, αντίθετα, θέλει να επιβάλει τις δικές του θέσεις και τις ιδεολογίες του, να αλλάξει άκόμη και αυτήν την ζωή και την λατρεία τής Έκκλησίας. Στόχος, ό άποχριστιανισμός τής Κοινωνίας.

Άλήθεια, πόσα άρνητικά δέν είδαμε και άκούσαμε στην τηλοψία και δέν διαβάσαμε τούτο τον καιρό για την κοινή προσευχή, για την προσκύνηση των άγίων Εικώνων και των ιερών λειψάνων, τον τρόπο τής μεταδόσεως τής Θείας Κοινωνίας στους πιστούς. Όμως, ή των πραγμάτων άλήθεια, πού προέρχεται από την εμπειρία των Ιερέων και των εκκλησιαζομένων πιστών, άποδεικνύει ότι, Χάρη και άγιασμό και ευδία πηγάζουν τά ιερά λείψανα και οί άγιες Εικόνες και ίάσεις και θαύματα επιτελούνται. Ζωή αιώνια και άφεση άμαρτιών προσφέρει ή Θεία Κοινωνία. Άλήθεια, πόσο διαφορετική θά ήταν ή τοποθέτησή μας άπέναντι στα σπουδαία αυτά θέματα και όλη ή ζωή μας, άν συνειδητοποιούσαμε ότι είμαστε παιδιά του Θεού, είμαστε άδέρφια και μέλη του σώματός Του και εμπιστευόμαστε την πρόνοιά Του... Πόσο ελεύθεροι θά νοιώθαμε, άν πιστεύαμε τον Κύριό μας και όλοι οί χριστιανοί είχαμε, σαν μέλη τής Έκκλησίας, του ίδιου σώματος του Χριστού μέλη, μία καρδιά... Άν νοιώθαμε την αγάπη ως περιπέτεια και ως θυσία, ικανή να νικήσει τον θάνατο... Και τούτο δέν είναι άπραγματοποίητο, δέν είναι ουτοπία! Οί πρώτοι χριστιανοί μ' αυτό τό ήθος ζούσαν! Είχαν μία καρδιά, γι' αυτό είχαν και τά πάντα κοινά! Ήταν άδιανόητο να ψεύδωνται ή να κοινωνούν, προτού συγχωρήσουν και συγχωρηθούν και αγαπήσουν! Γι' αυτό τον λόγο μην λησμονήσετε ποτέ ότι τά εφαρμοζόμενα και τηρούμενα από όλους μας μέτρα τής άποφυγής του Κορωνοϊού δέν πρέπει

ἐπ' οὐδενί νά μᾶς ἐπηρεάσουν ἐσωτερικά, νά παγώσουν τήν καρδιά μας καί νά ἀλλοιώσουν τό ἦθος μας.

Καιρός ἀναθεωρήσεως, καιρός ἀλλαγῶν! Ἐτσι προβάλλεται καί ἐρμηνεύεται ἀπό πολλούς καί ἀπό τή νέα τάξη πραγμάτων ἡ πανδημική δοκιμασία καί ἡ συγκυρία. Καί ἡ Ἐκκλησία συμφωνεῖ. Ναί! Καιρός ἀλλαγῶν, μᾶς βροντοφωνάζει. Ἀλλά τί ἀλλαγῶν; Καιρός μετανοίας! Μετάνοια, ἡ μόνη σωτήρια ἀλλαγή! Νά ἐπιστρέψουμε, ὅπως ὁ ἄσωτος υἱός, στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μας. Στό σπίτι τοῦ Πατέρα μας. Νά ζήσουμε ὅλοι μας (Κληρικοί καί Λαϊκοί) αὐτό πού εἴμαστε ὡς Ἐκκλησία. Ὅχι μόνον ὡς κουλτούρα καί πολιτισμικό κεφάλαιο, ἀλλ' ὡς πίστη ζωντανή καί βίωμα καθημερινό. Καί μᾶς ἐφιστᾷ τήν προσοχή, διότι, ἴσως, ὁ ὑφιστάμενος καί μόνο μέχρι ενός σημείου δικαιολογημένος φόβος, χρησιμοποιηθεῖ ἀπό τά κοσμικά συστήματα ὡς ὄχημα, γιά νά ἔλθουν ἄλλες δυσβάστακτες ἀλλαγές. Αὐτές πού ἔχουν νά κάνουν μέ τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου, μέ τίς μεταξύ μας σχέσεις καί τήν ἐλευθερία! Ἐμεῖς τά παιδιά Της ἄς Τήν ἀκούσουμε καί ἄς συνεχίσουμε νά εἴμαστε μία λατρεύουσα κοινωνία τόν τριαδικό Θεό μας. Ἄς προστρέχουμε στήν σύναξη τῆς Θείας Λειτουργίας! Γύρω ἀπό τήν ἀγία Τράπεζα, τό τραπέζι τοῦ Χριστοῦ, ζοῦμε ἀληθινά καί συνειδητοποιοῦμε αὐτό πού εἴμαστε. Οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ, κοινωνοῦντες μέ τόν Θεό καί μεταξὺ μας.

Ἀκόμη, Σᾶς συνιστῶ, ὡς Πνευματικός Πατέρας Σας καί Ἐπίσκοπός Σας, νηστεία καί ἐγκράτεια καί περισσότερη καί θερμότερη προσευχή, μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τῶν βίων τῶν ἀγίων. Πρὶν τήν Θεία Λειτουργία, προσοχή, προετοιμασία ψυχοσωματική, περισυλλογή, προσευχή καί ὅπωςδήποτε νά διαβάζετε, παρακαλῶ πολύ, τήν ἱερά ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως, μέ τήν βεβαιότητα ὅτι θά στερεωθῆτε καί θά ἐνισχυθῆτε στήν πίστη καί τήν ἀγάπη. Ἡ ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως μᾶς δημιουργεῖ κατάνυξη, μᾶς βοηθεῖ νά συνειδητοποιήσουμε τό ποιοί εἴμαστε καί Ποιόν θά ὑποδεχθοῦμε. Ἀποτελεῖται δέ ἀπό δύο μέρη. Ἐνα, προπαρασκευαστικό πού τό διαβάζουμε πρὶν μεταλάβουμε, μέ τό ὅποιο, ἀναγνωρίζοντας τήν ἀναξιότητά μας, παρακαλοῦμε τόν Θεό νά μᾶς ἀξιώσει νά Τόν μεταλάβουμε. Νά τόν ἔχουμε ἔνοικο στήν καρδιά μας καί στά μέλη μας. Στό δεύτερο μέρος, τό ὅποιο διαβάζουμε μετά τήν Θεία Μετάληψη, εὐχαριστοῦμε τόν Θεό, γιατί μᾶς δώρισε τόν ἑαυτό Του. Τόν παρακαλοῦμε νά μᾶς κρατεῖ ἐνωμένους μαζί Του καί μέ ὅλους τούς ἄλλους πού κοινωνήσαν ἀπό τό ἕνα ἅγιο Ποτήριο.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ἡ σύνοδος τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Ὁ Χριστός προσφέρει καί προσφέρεται. Καί προσφέρει ζωή αἰώνια, συντρί-

βοντας τόν θάνατο! Γι' αὐτό καί ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ἡ ζωὴ μας! Εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἡ Θεία Λειτουργία προφέρεται καί ἀπό ἐμᾶς εὐγνωμόνως πρὸς τόν Θεό, ἐξαιρέτως γιά τήν Παναγία μας, τούς ἁγίους καί τούς κεκοιμημένους μας, ἀλλά καί τόν σύμπαντα κόσμο. Ἡ Λειτουργία πρέπει νά ἐμπνέει καί νά νοηματοδοτεῖ καί νά ἀνακεφαλαιώνει τήν καθημερινότητά μας, γιατί καί μετά τήν ἀπόλυσή της, πρέπει νά συνεχίζουμε ἔμπρακτα νά λατρεύουμε τόν Θεό μας καί νά ἀγαπᾶμε τόν συνάνθρωπό μας, προσφέροντες καί προσφερόμενοι.

Εὐχομαι νά εἴστε πάντοτε, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, μέτοχοι αὐτῆς τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀμήν.

Εὐχεσθε, παρακαλῶ, ὁμοίως νά ἐλεηθεῖ καί ὁ Ἐπίσκοπός Σας.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης πολλῆς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Σημείωση: Ἡ παροῦσα νά ἀναγνωσθεῖ ἀργὰ καί καθαρά τήν Κυριακή 31 Μαΐου ἐ.ἔ., στήν Θεία Λειτουργία, κατ' οἰκονομίαν στό Κοινωνικό, ἀντί θείου κηρύγματος.

Πληροφορεῖστε τούς πιστούς, ὅτι στό Βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μποροῦν νά προμηθευτοῦν τό βιβλιαράκι μέ τήν ἀκολουθία τῆς Ἱερᾶς Μεταλήψεως καί ὅσοι δέν ἔχουν χρήματα θά τό διαθέσουμε δωρεάν.

Ἐσωτερική Διανομή:

Ἀρχεῖον· Φ. Ἐγκυκλίων Μητροπολίτου.